

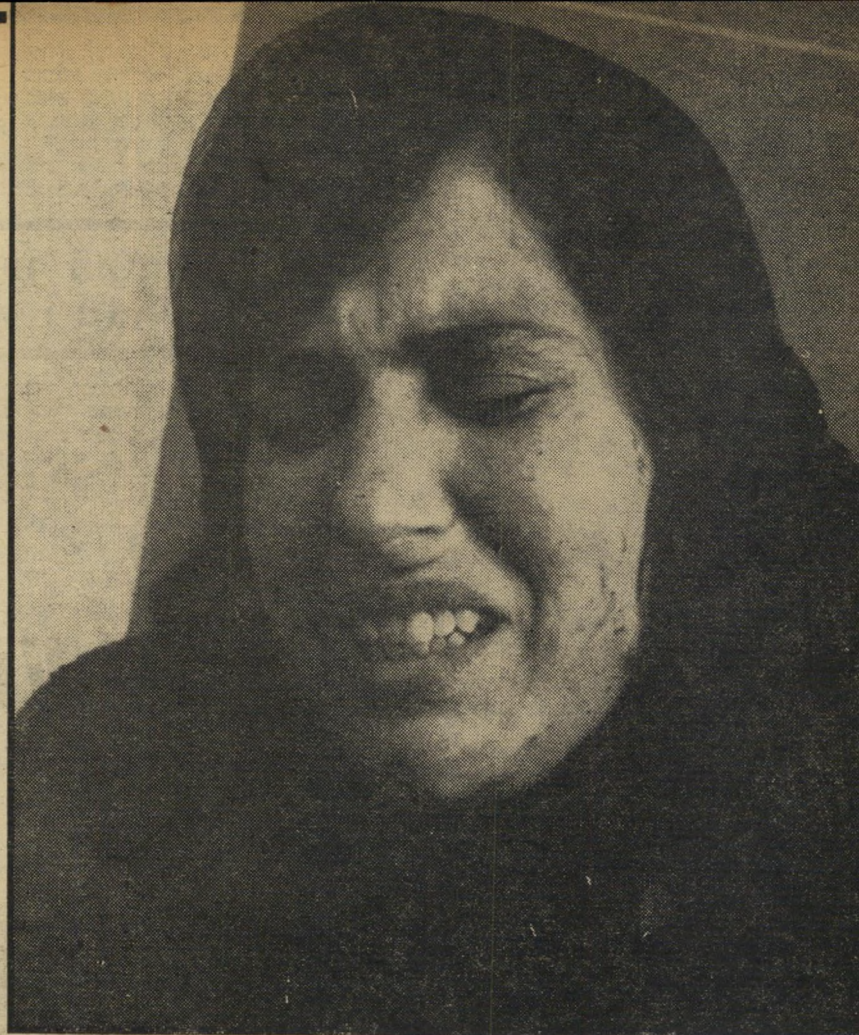
אם עליות, עובדת משק בבית-החולים שבי
עפולה עילית, שוב למוסד נווה חורש.
הפעם ביקשה את חדרה-אכול. היה זה
בשעה בה סועדים הנערים החוסים את פת
הערבית שלהם. ביקשה שוב לדבר עם
בנה. אמרו לה להמתין. המתנה ולא קיב
לה תשובה. במשך דקות ארוכות נשאר
מכשיר הטלפון פתוח מהעבר השני. לבי
סוף נותק הקו מבלי שמישהו דיבר עמה
או סיפר לה משהו.

אותה שעה כבר לא היה ציון אדרי
במוסד. כמה שעות קודם לכן הגיעה ני
דת מישטרה ממישטרת חדרה אל המקום.

ילד זה וכלא בין סוטי מין

לפי הזמנת הנהלת המוסד. השוטרים עצרו
את ציון אדרי, הובילו אותו לתחנת
המישטרה של מישטרת חדרה. הוא נחשד
בביצוע מעשה מגונה בגופו של אחד הי
תלמידים האחרים של המוסד.

איש מאנשי הנהלת המוסד או המטפלים
בו, ואיש מאנשי מישטרת חדרה לא מצא
לנכון להודיע להוריו של ציון אדרי
כי הוא נעצר וכי נלקח לתחנת המשטרה.
רק בשעות הערב של יום רביעי ב
שבוע שעבר, שמעו הוריו של ציון
על כנם. אליהו אדרי, אביו של ציון.

האם עליזה אדרי, עובדת-משק בבית-החולים בעפולה עילית, ממרת בבכי על
רצח בנה ציון בן 14. היא לא ידעה על מעצרו של בנה וכאשר נמסר
לה דבר מותו, סיפרו לה כי מת מהתקף לב. "הוא היה בריא כמו שור!" היא צעקה.

רצח בחסות

מתרחש. אחד השוטרים שם את ידו על
כתפו. אליהו נבהל, חשש כי עומדים לי
עצרו.
"מה אתם רוצים ממני?" צעק, "מה
עשיתי? מה קרה?"
אחד השוטרים הסתכל בעיניו ואמר לו
בשקט: "אנחנו מצטערים, אבל הכן שלך,
ציון, מת..."

ב בוקר יום ראשון בשבוע שעבר,
יצא ציון אדרי מפתח בית הוריו
שבעפולה עילית. הוא נשק לאביו ואמו
ולארבעת אחיו ואחיותיו, נטל עמו חבילה
קטנה וירד לתחנת האוטובוס.

מאות ילדים בגילו עשו אותה שעה את
דרכם באוטובוסים לבתי-הספר שבעפולה.
אבל ציון אדרי לא היה עימם. הוא נסע
עד לתחנה המרכזית של עפולה, משם נטל
אוטובוס למוסד נווה חורש (כפר יוליא-
נה). מוסד לנערים חוסים של משרד-ה
סעד, לשם היה עליו לחזור בתום חופשת
השבת שקיבל.

לקראת סוף השבוע היה ציון צריך

הטוב הזה

מאשים:

- את מישטרת-ישראל על מע-
צ שירותי של נער בן 14,
בתא אחד עם שלושה עצ-
רים מבוגרים, מהם שניים
הידועים כעבריינים מועדים,
וזאת בניגוד לתקנות המיש-
טרה האוסרות מעצר קטי-
נים ומבוגרים בתא אחד.
- את מישטרת-ישראל על כך
שלא הודיעה לחוריו ומש-
פחתו של הנער ציון אד-
רי, כי הוא נעצר כחשוד ב-
עבירה על חוקי נשק ב-
תחנת-המעצר של מישטרת
חדרה, ובכך מנעה ממנו את
ההגנה והסעד המשפטי ש-
הם מזכותו של כל עצור.
- את הנהלת המוסד לעבריי-
נים-צעירים, "נוה-חורש", ב-
ידיה הפקיד בית-המישפט
את הנער ציון אדרי, בכך
שמסרה אותו למעצר מיש-
טרי מבלי להודיע על כך
להוריו, במקום להעניק לו
את הטיפול המתאים במי-
גרת המוסד.

החלום: שומר ציון אדרי כילד, בתחפושת פורים בה הוא לבוש
מדי שומר וחובש על ראשו כובע עם סמל מישטרת
ישראל. הילד, שנכלא פעמים רבות במישטרה כחשוד בפריצות וגניבות חלם להיות שומר.

סיים את מלאכת יומו כפועל-בניין.
הוא עמד ליד פתח ביתו בעפולה עילית.
שוחח עם כמה שכנים, כאשר ראה לפתע
קבוצת שוטרים מתקרבת אל הבית. לידם
צעדה אחות לבושה בחלוק לבן.

"רצחו

את הילד!"

"א תה אליהו אדרי?" שאלו אותו.
כשהשיב בחיוב תפסו האחיות בידו
ומיששה את חופש שלו. הוא לא חשב מה

לחזור לבית תוריו. הבטיחו לו בבית שעד
אז ירכשו עבורו בגדים חדשים. לחגיגת
הבר-מצווה שלו. לציון אדרי מלאו
כבר 14 שנים ושלושה חודשים. אולם
הוא טרם הובא למיצוה. הוא לא זכה גם
לראות את בגדי הבר-מצווה שרכשו עבור
רו, או לחגוג את כניסתו בעולן של מיצוה.
יום אחד אחרי שעזב את הבית, ציל-
צלה אמו למוסד. אליו נשלח לפני כשנ
תיים לפי צו של בית-המשפט. היא לא
הצליחה לקבל את בנה בטלפון. נאמר לה
כי שלום לו וכי הוא חש בטוב.
למחרת בערב, יום שלישי, צילצלה ה-

המישפחה השכולה אותה תכננו לקיים השבוע, יושבים הוריו ואחיו
על מותו בביתם שבעפולה עילית. חכנתו של